

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

(Peer Reviewed Journal Multidisciplinary)

ISSN: 2582-399X

காலாண்டு இதழ்
(ஐனவரி, ஏப்ரல், ஜூலை, அக்டோபர்)
ஆகிய மாதங்களில் வெளிவரும்

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

Aran

International e Journal of Tamil Research

EDITORIAL BOARD

Founder / Editor in Chief

Dr PRIYAKRISHNAN

Publisher

MR P. JAYAKRISHNAN

Editorial Board Members

Dr V SELVAKUMAR

Professor And Head of The Department of Maritime History and Marine Archaeology Tamil University, Thanjavur, TamilNadu, India
selvakumar.v@tamiluniversity.ac.in

Dr. S. KAVITHA

School of Indian Languages and Comparative Literature, Tamil University, Thanjavur. TamilNadu, India

Dr.K.DAYANIDHI

Assistant Professor & Head i/c , Department of Vaishnavism , University of Madras, TamilNadu, India. dayanidhi@unom.ac.in

Dr O.MUTHIAH

Professor of Tamil, The Gandhigram Rural Institute (Deemed to be University) Gandhigram - 624 302 Dindigul District, TAMIL NADU

DR UMADEVI

Professor In Tamil, Department of Modern Indian Languages And Literary Studies University of Delhi, Delhi . dumadevi@mil.du.ac.in

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

Aran

International e Journal of Tamil Research

EDITORIAL BOARD

DR JAGADEESAN.T.

Assistant Professor of Tamil, Department of Indian Languages,
Faculty of Arts, Banaras Hindu University,
Varanasi- 221005, Uttar Pradesh,India.

DR SENTHIL PRAKASH.S

Teacher – in- charge/Assistant professor (SG),Department of
Tamil, Institute of Languages, Literature& culture,
Visva – Bharathi University,Santiniketan,West
Bengal, India -731235

DR R TAMILSELVAN

Assistant professor, Aligarh Muslim University, Uttar Pradesh,India-202002

Dr SWARNAVEL ESWARAN

Associate Professor Departments of English, and Media and Information
Michigan State University. USA. eswaran@msu.edu

Dr (Ms.) NILANKA LIYANAGE

Senior Lecturer in Dance ,Department of Dance,Drame&Theatre Arts,
Swamy Vipulananda Institute of Aesthetic Stidies,Eastern University Srilanka

Mrs THULSIVANTHANA UDAYASHANKAR

Senior lecturer Gr II in English, Swamy Vipulananda Institute of
Aesthetic Stidies ,Eastern University, Srilanka

அரண்

Aran

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

International e Journal of Tamil Research

EDITORIAL BOARD

Dr B. DHANANJAYAN

Associate Professor, Sir Theagaraya College, Old Washermenpet,
Chennai - 600 021.

Dr P.SEKAR

Assistant Professor, Department of Education, Govt. Institute of Advanced Study
in Education, Saidapet, Chennai-600015. sekar@iasetamilnadu.ac.in

நிறுவனர்/பதிப்பாளர்/நிர்வாக ஆசிரியர்

இதழாக்கம்

திரு ப. ஜெயகிருஷ்ணன்

முதன்மை ஆசிரியர்

முனைவர் பிரியாகிருஷ்ணன்

+917299587879

www.aranejournal.com

aranjournal@gmail.com

அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழில் வெளிவரும் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் அனைத்தும்
(Peer Review)பீர் ரிவியூ செய்யப்பட்டு பதிவு செய்யப்படுகிறது என்பதைத்
தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

ஜென்ம பூமிகள் நாவலில் தேயிலைத் தோட்ட மக்கள் வழக்காறுகள்

Tea plantation people's life prosecution in the novel of Janma Bhoomi

ம.ஆன்றிஷா, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்க்கலை ஆய்வகம், தெ.தி.இந்துக்கல்லூரி, நாகர்கோவில், திருநெல்வேலி

மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

M.Antisha Research scholar, Tamil Research centre, S.T. Hindu College, Nagercoil

Affiliated to Mononmaniam Sundaranar University, Thirunelveli, Tamil Nadu, India

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0748-4573>

முனைவர்.ஜோ.பென்னி, உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்க்கலை ஆய்வகம், தெ.தி.இந்துக்கல்லூரி நாகர்கோவில்.

திருநெல்வேலி மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Dr.J.BENNY, Assistant professor, Tamil Research centre, S.T. Hindu College, Nagercoil

Affiliated to Mononmaniam Sundaranar University, Thirunelveli, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7695-3738>

ABSTRACT

Sri Lankan tea plantation workers are among those who migrated to many countries to survive the famine due to poverty to survive the livelihood. These people came from Tamil Nadu and sweated their blood in the tea forests of Sri Lanka. If they want to burn tea on a new hill, they worship the tea plant and sing a bolip song to get more tea. After bathing a fat woman, the Matabhaiyan has a habit of making her sit inside the house. They also believe that Rodamuni will attack a pubescent girl. Marriage is performed at an auspicious time on an auspicious day. A song of congratulation is sung at the time of marriage. Aiyandar Sami is worshiped as a deity. Girls enjoy Pongal singing Kummi song for Ayyanar. If the beetle bites the eyes, the leg of the chicken is cut and the blood is poured as a medicine and bandaged. These people indulge in punalat for recreation during holidays. A professional proverb is given among these people that a knife will not be damaged, and a knife will not be damaged. When someone dies within the ethnic group, a white flag is tied in front of the house to mark the deceased's house. oopari song is sung on the occasion of death. This review article is intended to describe such unique biological practices.

Key words : Tea Garden, Pollippatu, Wedding, Kummi Song, Pongal, Mangala greeting song.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

வறுமை காரணமாக வாழ்வாதாரத்தின் பிழைப்புக்காக பல நாடுகளுக்குப் பஞ்சம் பிழைக்கச் சென்றவர்களில் இலங்கைத் தேயிலைத் தோட்ட தொழிலாளர்களும் அடங்குவர். இம்மக்கள் தமிழகத்தில் இருந்து இலங்கைத் தேயிலைக் காடுகளில் இரத்தத்தை வியர்வையாக சிந்தியவர்கள். ஒரு புதிய மலையில் தேயிலைக் கொழுந்து எடுக்க வேண்டுமெனில் தேயிலைச் செடிக்குப் பொட்டிட்டு வழிபாடு செய்து அதிகமான தேயிலைக் கொழுந்து கிடைக்க வேண்டுமென பொலிப் பாடலைப் பாடுகின்றனர். பருமடைந்த பெண்ணைக் குளிப்பாட்டியதும் முறைப்பையன் அப்பெண்ணை வீட்டிற்குள் தூக்கி உட்கார வைக்கும் பழக்கம் காணப்படுகிறது. பருமடைந்த பெண்ணை ரோதமுனி தாக்கும் என்ற நம்பிக்கையையும் கொண்டுள்ளனர். நல்ல நாளில் சுபமுகூர்த்த நேரத்தில் திருமணம் நடத்தப்படுகிறது. திருமணத்தின் போது மங்கல வாழ்த்து பாடல் பாடப்படுகிறது. அய்யனார் சாமியைத் தெய்வமாக வழிபடுகின்றனர். பெண்கள் அய்யனாருக்குப் பொங்கல் இட்டு கும்மிப் பாடல் பாடி மகிழ்கின்றனர். அட்டைப்பூச்சி கண்களில் கடித்தால் கோழி காலை அறுத்து இரத்தத்தை மருந்தாக ஊற்றி கட்டுப்போடுகின்றனர். இம்மக்கள் விடுமுறை நாட்களில் பொழுது போக்கிற்காக புனலாட்டில் ஈடுபடுகின்றனர். கொரட்டு கத்தி ஆம்புளைய விடாது, கொழுந்துக்கூடைப் பொம்பளைய விடாது என்ற தொழிச்சார்ந்த பழமொழி இம்மக்களிடையே வழங்கப்படுகிறது. இனக்குழுவிற்குள் எவரேனும் இறந்தால் இறந்த வீட்டை அடையாளப் படுத்த வீட்டின் முன் வெள்ளைக் கொடியிணைக் கட்டுகின்றனர். இறப்பு நிகழ்வில் ஒப்பாரிப் பாடல் பாடப்படுகிறது. இத்தகைய தனித்த வாழ்வியல் வழக்காறுகளைப் பற்றி விவரிக்கும் பொருட்டு இவ்வாய்வு கட்டுரை அமைகிறது.

திறவுச் சொற்கள் : தேயிலை தோட்டம், பொலிப்பாட்டு, திருமணம், கும்மிப் பாடல், பொங்கல், மங்கல வாழ்த்துப் பாடல்.

முன்னுரை

சமூகத்தில் பலவகையான தொழில் சார்ந்து உழைக்கும் வர்க்கத்தினர் காணப்படுகின்றனர். அதில் உழைப்புக்கேற்ற ஊதியம் பெறும் தொழிலாளர் வர்க்கத்தினரும்

காணப்படுகின்றனர். உழைப்பிற்கு ஏற்ற ஊதியம் இன்றி உழைப்பைப் பறி கொடுத்து வாழும் தொழிலாளர்களும் காணப்படுகின்றனர். அத்தகைய தொழிலாளர் வர்க்கத்தில் பஞ்சத்தின் விளைவாக இலங்கை தேயிலைத் தோட்டங்களுக்குப் புலம்பெயர்ந்த தமிழக மக்களும் அடங்குவர். இலங்கையின் காடு மலைகளில் அயராது பாடுபட்டு உழைத்து அவற்றைத் தேயிலைத் தோட்டங்களாக மாற்றியவர்கள். உணவில் போடப்படும் கறிவேப்பிலை உணவு உட்கொள்ளும் போது தூக்கி வீசப்படும் அதுபோல தமிழக மக்களையும் உழைப்பினைச் சுரண்டி விட்டு நாடற்றவர்கள் என நாட்டை விட்டு இலங்கை அரசு வெளியேற்றியது.இந்நிகழ்வினை கொ.மா.கோதண்டம் அவர்கள் தனது படைப்பான ஜென்ம பூமிகள் என்ற நாவல் வாயிலாக எடுத்தியம்பியுள்ளார். தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வறுமை நிலையிலும் தங்களுக்கென்ற கலாச்சாரம், சடங்குகள்,விழாக்கள் ,பாடல்கள், உணர்வுகள், வாழ்வியல் சிந்தனைகள் என தனிப்பட்ட வாழ்வியல் வழக்காறுகளைக் கொண்டுள்ளனர்.இவையனைத்தும் பிற இனக்குழு மக்கள் வியந்து நோக்கும் விதத்தில் திருத்திய பண்பாட்டு வழக்காற்றைக் கொண்டதாக அமைந்துள்ளன. இத்தகைய வாழ்வியல் செய்திகளை வெளிக்கொணரும் நோக்கில் இவ்வாய்வு கட்டுரை அமைகிறது.

பொலிப்பாட்டு

தேயிலைத் தோட்டத்தில் புதியதாக ஒரு மலையில் மட்டக்கொழுந்து எடுக்க வேண்டுமெனில் முதலில் சாமிக் கும்பிட்டு தேயிலைச் செடிக்குப் பொட்டிட்டு வழிபாடு செய்கின்றனர். அதன்பிறகுப் பூச்சாத்தி ஊதுவத்தி கொளுத்தி வலப்புறமாக சுற்றிப் பூஜை செய்கின்றனர். இந்நிகழ்வின் போது பெண்கள் குலவையிடுவர். அதனைத் தொடர்ந்து பொலிப்பாட்டு என்னும் பாடலினைப் பாடுகின்றனர். இச்செய்தியினை,

“மலை, பூமி தேவி மாதாவே பொலியே

பொன்னான தேயிலை

கொழுந்தே நிறைகளமே

பாடுபடும் எங்கள்

வாழ்க்கை விளங்க

மலைபோல பொலிந்து

மலையாக நிறைவாய்

பொலி பொலி பொலியே”

(ஜென்ம பூமிகள், பக்-14)

எனும் நாவலில் இடம்பெற்றுள்ள பாடல் வரிகள் உணர்த்துகின்றன. பாடலைப் பாடி வழிபட்டதும் அனைவருக்கும் சர்க்கரை வழங்குகின்றனர். அதன் பின்பு தேயிலைத் தோட்டத்தில் புது தேயிலைத் தளிரைப் பெண்கள் பறிக்கத் துவங்குகின்றனர். அதிகப்படியான தேயிலைக் கொழுந்து கிடைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பொலிப்பாட்டைப் பாடி பூசையிடும் வழக்கத்தினைக் கொண்டுள்ளனர். ஈரோடு மாவட்ட விவசாய மக்களும் பொங்கல் இடும் போது இது போன்ற பொலிப்பாட்டைப் பாடுவதனை,

“பொங்கலிட பொங்கலிட

பொலி பொதியா விளைந்திடவே

வணங்குறமே வணங்குறமே

வயல் வயலா செழித்திடவே

துதிக்கறமே துதிக்கறமே

தூற்றமாலா நெல்விளைய

பாடுறமே பாடுறமே

அறுக்கமாளா மணி விளைய”

(ஈரோடு மாவட்ட நாட்டுப்புறப் பாடல்கள், பக்-61)

என்ற பாடல் வரிகள் விளக்கி நிற்கின்றன. விவசாய மக்கள் அதிகப்படியான நெல்விளைச்சல் கிடைக்க வேண்டுமென்ற நோக்கில் பாடல் பாடி பொங்கலிடுகின்றனர். இது தேயிலைத்

தோட்டத் தொழிலாளர்கள், விவசாய தொழிலாளர்களின் தொழிற்சார் வாழ்வியலின் முக்கியமான நம்பிக்கைச் சார்ந்த நிகழ்வாக காணப்படுகிறது.

பூப்புச்சடங்கு முறை

பெண்கள் பருவமடைந்த உடன் செய்யும் சடங்கு முறைகளே பூப்புச்சடங்கு முறை ஆகும். இச்சடங்கு முறைகள் இனக்குழுக்களுக்கு இனக்குழு மாற்றங்களுடன் காணப்படுகிறது. இலங்கைக்கு குடிபெயர்ந்த தமிழர்களின் பூப்புச்சடங்கு முறைகள் தனித்துவம் வாய்ந்ததாகவே உள்ளது. சடங்கு நாளில் பருவமடைந்தப் பெண்ணைக் குளிப்பாட்டுவார். குளிப்பாட்டியதும் முறைப்பையன் அப்பெண்ணைத் தூக்கிக்கொண்டு வந்து வீட்டுக்குள் உட்கார வைக்க வேண்டும். இந்த செயல் அந்த ஆண்மகன் அவளின் எதிர்கால கணவன் என அனைவருக்கும் நிரூபிக்கும் பொருட்டாக அமைகிறது. இந்நிகழ்ச்சி தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வழக்காறாக உள்ளதை,

“சடங்கு விசேத்தன்னைக்கி குளிக்க வச்சவளை மொறப் பையன் தூக்கிபோயி வீட்டுக்குள்ள உக்கார வைக்கணுமுங்கறது நாம வழக்கம்”

(ஜென்ம பூமிகள், பக்- 17)

என்னும் நாவல் உரையாடல் புலப்படுத்துகிறது. வயதுக்கு வந்த பெண்ணை வீட்டின் முன் உட்கார வைத்து கடையிலிருந்து பலகாரம் வாங்கி வர செய்து, அதை அப்பெண்ணின் தலையைச் சுற்றி தூரமாக எறிவர். அவ்வாறு எறிந்த பண்டத்தைத் தின்னும் உயிரினங்களுக்கு அப்பெண்ணுக்கு இருக்கும் நோய்கள் பற்றிக்கொள்ளும். அவளுக்கு ஏதேனும் காத்துச்சேட்டைப் பிடித்திருந்தால் அதுவும் அந்த உயிரினத்தைச் சென்றடையும் என்பது தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் நம்பிக்கை ஆகும். அதன் பின்பு அந்த பெண்ணைத் தனியறையில் வைத்து முட்டையும் எண்ணையும் கொடுப்பர். ரோதமுனி பெரிய மரத்தில் இருக்கும். மதியான நேரத்தில் முனி மரத்திலிருந்து கீழ் இறங்கி விளையாடும். பூப்பெய்திய பெண் அந்த நேரம் அவ்வழியே செல்லக்கூடாது. அதை மீறி சென்றால் ரோதமுனி அந்த பெண்ணை வருத்தும் என்ற நம்பிக்கைத் தொழிலாளர்களிடையே காணப்படுவதை,

“ரெண்டாம் வளவுல பெரிய மரத்துல ரோதமுனி இருக்குல்ல. இது நல்ல மதியமா இருக்கு. மதிய நேரத்துல முனி கீழ் இறங்கி விளையாடும்பாங்க”

(ஜென்மபூமிகள், பக்- 18)

நாவல் வரிகள் வாயிலாக தெரிந்து கொள்ளலாம். பூப்பு எய்தியப் பெண்களைச் சங்ககால காலத்திலேயே பிறர் கண் படாமல் வீட்டினுள் பாதுகாக்கப்பட்டதை,

“பெண்மை நிறைந்த பொலிவோடு மண்ணிய

துகில் விரிகடுப்ப நுடங்கி தண்ணென

அகில்ஆர் நறும்புகை ஐதுசென்று அடங்கிய” (புறநானூறு, பா-337)

என்னும் பாடல் வரிகள் உணர்த்தி நிற்கின்றன. பூப்பு எய்திய பெண்ணை அணங்கு வருத்தும் என்ற நம்பிக்கைப் பண்டைய காலத்திலேயே இருந்துள்ளதனை,

“பூப்பெய்திய பெண்ணை அணங்கு வருத்தும் என்ற நம்பிக்கை அக்காலத்தில் இருந்தமையும் எனவே பருவமடைந்த மகளை வெளியில் எங்கும் செல்லாதே வருத்தும் தெய்வம் பற்றும் என்றும் எச்சரிக்கிறாள்”.(கே.சாந்தி, பக்-26) என்ற வரிகளும்,

“எவ்வ நெஞ்சமொடு தெய்வம் பேணி

வருந்தல் வாழிவேன் டன்னை கருந்தாள்” (நற்றிணை, பா-351)

“மூப்புடை முதுபதி தாக்கு அணங்கு உடைய

காப்பும் பூண்டிசின் கடையும் போகலை”(அகநானூறு,பா-7)

என்ற சங்க கால பாடல் வரிகள் வாயிலாகவும் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. பண்டைய காலத்தில் இருந்து தற்கால நவீன யுகம் வரை பூப்பு எய்தும் பெண்களுக்குச் சடங்கு முறைகளைச் செய்ய மக்கள் தவறுவதில்லை. இது தமிழர்களின் பண்பாட்டில் முக்கிய சடங்கு நிகழ்வாக கருதப்படுகிறது. பெண்கள் தாய்மையடையும் தகுதியினை அடைவதை மதிக்கும் சமூகம் தமிழ் சமூகம் என்ற மறுக்க முடியாத உண்மை வெளிப்படுகிறது.

மணச்சடங்கு முறை

கருத்து ஒருமித்த ஆண், பெண் இணைந்து வாழ்வதற்காக மேற்கொள்ளப்படும் சடங்கு முறைகளே திருமண சடங்கு முறைகள் எனப்படும். மணச்சடங்கு முறைகள் மக்களின் பழக்க

வழக்கங்களுக்கு ஏற்ப மாறுபடுகிறது. தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் மண சடங்கு நிகழ்வுகளிலும் பல விதமான சம்பிரதாயங்கள் கடைபிடிக்கப் படுகிறது. நல்ல நாளில் சுப முகூர்த்த நேரத்தில் மேள ஒளி முழங்க திருமணத்திற்கு வந்தவர்களுக்கு வெற்றிலை, பாக்கு, சந்தனம், அளிப்பர். பின் பன்னீர் தெளித்து மணமக்களின் நெற்றியில் முதியவள் ஒருத்தி சந்தனமிட்டு பொட்டு வைத்து வாழ்த்துவாள். மணவறையைச் சுற்றி நிற்கும் பெண்கள் மங்கல வாழ்த்துப் பாடலைப் பாடுவார்கள். என்பதனை,

“கன்னியரே பாடி வாழ்த்திடுங்க

திருமணத்தை பெரியோரே

சிறப்பாக வாழ்த்திடுங்க

தேயிலையும் சர்க்கரையும்போல்

சேர்ந்து என்றும் வாழ்ந்திடுங்க” (ஜென்ம பூமிகள், பக்- 92)

இந்த பாடல் வரிகள் வாயிலாக உணர்ந்து கொள்ளலாம். நல்ல நிகழ்வான இரு மணங்கள் இணையும் திருமண நாளில் மங்கல வாழ்த்துப்பாடும் வழக்கம் பல இன மக்களிடையே காணப்படுகிறது. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில்,

“வாழ்த்துங்கள் வாழ்த்துங்கள்

வாய்விசைய மைந்தருக்கு

கேளுங்கள் கேளுங்கள்

எல்லோரும் கேளுங்கள்

கோல வண்ணப் பந்தலிலே”(தமிழர் நாட்டுப் பாடல்கள், பக்- 276)

என்னும் திருமங்கல வாழ்த்துப்பாடல் பாடப்படுகிறது. சேலம் மாவட்ட வேளாளர் திருமணங்களில்,

“அருகுபோல் வாழ்ந்து

ஆல்போல் தழைத்து

இருபேரும் பிரியாமல் காரள வம்சம்

சுகமாக வாழ்” (தமிழர் நாட்டுப் பாடல்கள், பக்- 288)

என்ற மங்கல வாழ்த்துப்பாடல் மணநிகழ்ச்சிகளில் பாடப்படுகிறது. திருமணத்தில் மங்கல வாழ்த்துப் பாடுதல் என்ற வழக்கம் தற்காலத்தில் தோன்றியது அல்ல. பண்டைய தமிழர் காலத்திலேயே உள்ள மணவழக்கமென்பதை,

“தீற்று கென சித்திச் சின்மலர் கொடுதாவி

அம்கண் உலகின் அருந்ததி அன்னாளை

மங்கல நல்லமளி யேற்றினார்” (சிலப்பதிகாரம்,பா-1)

எனும் மங்கல வாழ்த்துப் பாடல் வரிகள் அதற்கு சான்றாகிறது. மூதாதையர்களிடம் தோன்றிய மணப்பாடல் சடங்கு இன்றளவிலும் மாறாத மரபாக தமிழ் மக்களிடம் பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது. இதிலிருந்து தமிழர்களின் பண்பாடு மரபு மாறாமல் தலைமுறைக்குத் தலைமுறை கடத்தப்பட்டு வருவதைப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. மங்கல வாழ்த்துப் பாடுதல் நிகழ்வானது மணநாளில் நல்ல நிமித்தமாக மக்களிடையே இக்கடைபிடிக்கப்படுவதை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

தெய்வ வழிபாடு

தன்னை மிஞ்சிய கண்ணுக்குப் புலப்படாத சக்தியினை மனிதன் தெய்வமாகக் கருதுகிறான். தெய்வத்திற்குச் செய்யும் சடங்கு முறைகளே தெய்வ வழிபாடு எனப்படுகிறது. தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் அய்யனார் சாமியினைத் தெய்வமாக வழிபடுகின்றனர். அய்யனாருக்குத் திருவிழா எடுத்து இம்மக்கள் கொண்டாடுகின்றனர். திருவிழாவின் போது அய்யனார் சாமி விசேஷமாக அலங்காரம் செய்யப்பட்டிருக்கும். சாமியின் முன் பந்தல்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். அன்றைய தினம் தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு ஊதியத்துடன் விடுமுறை வழங்கப்படுகிறது. திருவிழாவில் தோட்ட தொழிலாளர்கள் புத்தாடை அணிந்து மகிழ்ச்சியாக இருப்பார். பொங்கல் வைக்கும் செலவினை தோட்ட நிர்வாகம் ஏற்றுக்

கொள்ளும்.பொங்கல் பாணையைச் சுற்றி பெண்கள் பாடல் பாடி குலவைப் போட்டு
கும்மியடித்து மகிழ்வதனை,

“கும்மியடி பெண்ணே கும்மியடி

கோவிலங்காயை குலுக்கியடி

நம்மையாமும் அய்யனார் சாமியை

நாடி வணங்கி கும்மியடி

ஓம்பது பாணையில் பொங்க வைத்து

நம்ம சாமிக்கு படையலிட்டு

ஊரெல்லாம் கூடி வணங்கிடுவோம்” (ஜென்ம பூமிகள், பக்- 56)

என்ற பாடல் வரிகள் எடுத்தியம்புகின்றன. இன்ப உணர்வினைப் பெண்கள்
வெளிப்படுத்துவதற்காக கும்மிப் பாடல்கள் ஆடிப்பாடுவதாக,

“பல பெண்கள் இணைந்து இன்ப உணர்வைப் புலப்படுத்தும் பாங்கில் கைகொட்டிக்
களித்துப் பல பொருள் குறித்து வரும் கதைப் பாடல்களைச் சமய சமூக விழாக்களில்
சுவை ததும்பப் பாடியும் கலை சிறக்க ஆடியும் பிறரை மகிழ்விப்பது கும்மியாகும்”.
(கும்மிப்பாடல்கள், பக்- 3)

எனும் உரைநடை வரிகள் காட்சிப்படுத்துகின்றன. அய்யனார் சாமியின் முன் பொங்கல்
பொங்கியதும் பெண்கள் குலவையிட்டு பொங்கலைச் சாமியின் முன் வைத்து வணங்குவார்கள்.
மேள சத்தம் அதிர வயதில் முதிர்ந்த பெண் அருளாடி ஒவ்வொருவருக்கும் நன்மொழிகளைக்
கூறுவாள். பூசையும், பொங்கல் விழாவும் அதனைத் தொடர்ந்து இனிதே நிறைவடையும்.
இராஜபாளையம் மேற்கு தொடர்ச்சி மலைவாழ் மக்களான பளியர்கள் வாழும் பகுதிக்கு
அருகில் அய்யனார் கோவில் உள்ளது. பளியர் குடிக்கு அருகில் அய்யனார் கோவில்
இருப்பினும் நகர மக்கள் அய்யனாரைப் பெருமளவில் வழிபடுகின்றனர்.பளியர்கள்
அவ்வப்போது வழிபடுகின்றனர். அச்செய்தியை,

“மலையடிவாரத்து அய்யனார் கோவில் தூரத்து நகர மக்களுடையது. சுற்றிலும் காவல் இவங்களின் சிறு சிறு கோயில்கள்” (குறிஞ்சாம்பூ, பக்-3)

“காட்டுப்பளிச்சி கருப்பசாமி அய்யனார் முருகன் ஆகிய தெய்வங்களை வணங்குகின்றார்கள்.” (மக்களும் மரபுகளும், பக்-69)

என்னும் வரிகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. பல இடங்களில் வாழும் மக்களின் விருப்ப தெய்வமாக அய்யனார் சாமி உள்ளது. தங்களின் விருப்ப தெய்வத்தினை வணங்கி வழிபட்டு பூசை செய்வது தமிழர்களின் மரபாகும். பழங்காலத்திலேயே தெய்வ வழிபாடு மரபு காணப்பட்டுள்ளதை,

“பொதுவில் பழந்தமிழர் ஐந்திணைகளுக்கும் தனித் தனியே உரிய தெய்வங்களைப் போற்றியது, பெருங்கடவுளாக சிவபெருமானைப் போற்றியது அறியப்படுகிறது”. (மு.இராசேந்திரன், பக்-56)

என்ற வரிகள் சான்றாகிறது. தெய்வ வழிபாடு தொல்தமிழர்களின் வாழ்வில் முக்கிய பழக்கமாக காணப்பட்டுள்ளது. அப்பழக்கம் தற்கால மக்களின் வாழ்வியலிலும் விரவி காணப்படுகிறது. மக்கள் விரும்பும் தெய்வங்களைக் குலதெய்வமாக வழிபடுகின்றனர். அந்த வகையில் அய்யனாரைத் தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் மட்டுமல்ல பல இனக் குழுவினர்களும் வழிபடுவதைத் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. அய்யனார் சாமி சிறு தெய்வமாகும். சிறு தெய்வங்கள் அருளாடி மக்களுடன் நெருங்கிய உறவில் காணப்படுகிறது. மக்கள் மகிழ்விலும், துன்ப வேளைகளிலும் தெய்வங்களையே பெரும்பாலும் நாடுகிறான். தெய்வ வழிபாட்டின் முக்கிய அங்கமான திருவிழாக்களின் போது மக்கள் மகிழ்ச்சியுடன் காணப்படுவர். தெய்வ வழிபாடு மக்களிடையே நல்லுறவை வளர்க்க உதவுகிறது.

மருத்துவம்

நோய்களைக் குணப்படுத்தும் கலையும், அறிவியலுமே மருத்துவம் ஆகும். தேயிலைத் தோட்டங்களில் இரத்தம் உறிஞ்சும் அட்டைப் பூச்சிகள் காணப்படுகின்றன. அதனைத் தாங்கிக் கொண்டு தோட்டத் தொழிலாளர்கள் மட்டக்கொழுந்தைப் பறிப்பதனை,

“நாட்கணக்கில் கொட்டிய பேய் மழைக்கிடையிலும் இரத்தம் உறிஞ்சும் அட்டைக் கடியிலும் தாங்க முடியாத கடுங்குளிரிலும் வேலை செய்து வந்தனர்”.

(ப.யுவராணி, பக்- 147)

என்னும் வரிகள் காட்சிப்படுத்துகிறது. அட்டைப்பூச்சி கடிக்கும் முன்பு அதன் எச்சிலை வைத்து உணர்வினை இழக்க செய்த பின்னரே கடிக்க ஆரம்பிக்கும்.தோட்டத் தொழிலாளர்கள் கடினமானத் தொழிலைச் செய்பவர்கள். இரத்தம் ஒரு புறம் வியர்வையாகக் கரைய மறுபுறம் அட்டைப்பூச்சிகளும் இரத்தத்தைக் குடிப்பதை,

“குளிர் காலங்களில் அட்டைப்பூச்சிகள் வேறு மீதமிருக்கும் கொஞ்சம் இரத்தத்தையும் உறிஞ்சி விடும்”.

(செ.சாந்தி, பக்-78)

எனும் வரி படம் பிடித்து காட்டுகிறது.இலங்கை தமிழர்களான தேயிலைத் தோட்ட தொழிலாளர்களிடையே கண்ணில் அட்டைப் பூச்சி கடித்தால் கோழி காலை அறுத்து இரத்தத்தை மருந்தாக கண்களில் விடும் வழக்காறு காணப்படுவதை,

“கோழிகால அறுத்து கண்ணுக்குள்ள இரத்தம் விட்டாகளாம். கட்டு போட்டு அனுப்பிச்சாகளாம்”. (ஜென்ம பூமிகள், பக்- 83)

என்ற புதின உரையாடல் வரியால் உணர்ந்து கொள்ளலாம். இது போல பரதவ மக்கள் ஆமையின் இரத்தத்தை மருத்துவத்திற்குப் பயன்படுத்துவதை,

“ஆமை இரத்தம் இரத்த மூலத்திற்குப் பயன்படுகின்றன”.

(தமிழர் நாட்டுப் பாடல்கள், பக்-455)

எனும் வரி எடுத்தியம்புகிறது. மக்கள் பெரும்பாலும் தாங்கள் வாழ்கின்ற சூழலுக்கு ஏற்றவாறு மருத்துவ முறைகளைக் கையாளுவதை,

“காடுகளில் வாழும் பழங்குடிகள் தங்களது மருத்துவத் தேவைகளை அனுபவத்தால் கண்ட மூலிகைகளின் மூலம் நிறைவு செய்து கொள்கின்றனர்”.

(இரவாளப் பழங்குடிகளின் வாழ்வியல், பக்-41)

மேற்கண்ட வரி அதனை வெளிப்படுத்துகிறது. தோட்டத் தொழிலாளர்களும் மூலிகைகளைக் கொண்டு மருந்து தயாரித்து அட்டைப்பூச்சி கடியில் இருந்து தொழிலாளர்கள் தங்களைக் காத்துக் கொள்கின்றனர். இச்செய்தியினை,

“புகையிலை, எலுமிச்சை, சோப்பு கலந்து ஒரு பசை தயாரித்து வேலைக்குப் போவதற்கு முன்பு கால்களில் தடவிக் கொள்ள வேண்டும் என்று ராமாயி வள்ளிக்கு சொல்லிக் கொடுத்தாள்”. (எரியும் பனிக்காடு, பக்-106)

நாவல் வரி எடுத்துரைக்கிறது. நவீன மருத்துவ வசதிகள் இல்லாத இடங்களில் ஒன்றான மலைப் பகுதிகளில் வாழும் மக்கள் பெரும்பாலும் அனுபவம் மற்றும் கை வைத்திய மருத்துவ முறைகளைப் பெரும்பாலும் பயன்படுத்தி பயனடைவதை இதிலிருந்து அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

புனலாட்டு

பெருக்கெடுத்து ஓடும் வெள்ளத்தில் மக்கள் மகிழ்ச்சிப் பொங்க நீராடி மகிழ்வதே புனலாட்டு எனப்படும். தோட்டத் தொழிலாளர்கள் நாள் முழுவதும் தேயிலைத் தோட்டங்களில் வேலைச் செய்பவர்கள். வேலைச் செய்யும் களைப்பினைப் போக்கிக் கொள்ள விடுமுறை நாட்களில் புனலாட்டில் ஈடுபடுகின்றனர். சிற்றோடைகள் கலந்து உருவாகும் சிற்றாறு மாவெளி கங்கை ஆற்றில் சங்கமமாகும். அதில் ஆண்களும், பெண்களும் சென்று குளித்து மகிழ்ச்சியாகப் பேசிக்கொண்டே பொழுதினைக் களிப்பதை,

“விடுமுறை நாட்களில் ஆண்களும் பெண்களும் அங்கு குளிக்கச் சென்று மகிழ்ச்சியாக நீண்ட நேரம் பேசிக்கொண்டே பொழுதினைப் போக்குவார்கள்”

(ஜென்ம பூமிகள், பக்- 81)

மேற்கண்ட நாவல் வரி அதனைத் தெரிவிக்கிறது. புனலாட்டு என்பது மக்களின் விருப்பமான செயலாக உள்ளது. மலைவாழ் மக்களான பளியர்கள் புனலாட்டில் ஈடுபடுவதை,

“பாறையோரத்தில் குளித்துக்கொண்டிருந்த தொப்புளான் முகத்தில் தண்ணீர் வாரி இறைத்தாற்போல் அடித்தது. அவன் கைகளால் முகத்தை வழித்துக் கொண்டான்”.

(குறிஞ்சாம்பூ, பக்-2)

“சங்ககால மகளிர்கள் தான் தங்கள் தோழிகளுடன் புனலிலும் சுனைகளிலும் சென்று நீராடி மகிழ்கின்றார்கள். இதுபோன்று கோதண்டம் நாவலில் குறிஞ்சி நில மக்களான மலைவாழ் மக்கள் தங்கள் பகுதியில் உள்ள அருவிகளில் புனலாடலை விரும்பி ஆடுகிறார்கள்”.

(செ.செல்லபாண்டி, பக்-56)

என்ற வரிகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. அருவிகளில் நீராடி பொழுதினைக் கழிப்பது தற்காலத்தில் உண்டான பழக்கமல்ல. தொல் தமிழரிடையே உண்டான வழக்கமாகும். சங்க காலத்தில் தலைவன்,தலைவி நீராடி மகிழ்ந்துள்ளனர். அதனை,

“காமர் கடும்புனல் கலந்து எம்மோடு ஆடுவாள்,

தாமரைக் கண் புதைத்து, அஞ்சித்தளர்ந்து, அதனோடு

ஒழுகலான்,

நீர்நாக நறுந்தண்தார் தயங்கப் பாய்ந்து அருளினால்”.

(கலித்தொகை,பா-39)

எனும் குறிஞ்சிகலி பாடல் வரிகள் காட்சிப்படுத்துகிறது.மலைப்பகுதிகளில் சுனைகள், சிற்றோடைகள், சிற்றாறுகள் போன்றவை அதிகமாக காணப்படுகிறது.எனவே மலை மற்றும் மலைச் சார்ந்த பகுதி மக்கள் அதிகமாக புனலாட்டில் ஈடுபடுகின்றனர் .சங்க கால மக்களும் புனலாடி மகிந்துள்ளனர்.அவ்வழக்கம் தற்காலம் வரை தொடர்வதை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.புனலாட்டு மலையில் வாழும் மக்களின் விருப்பமான பொழுது போக்காக அமைகிறது.

பழமொழி

பழமையான மொழியே பழமொழி. பழமொழிகள் சமூக அனுபவம் சார்ந்தவைகள் ஆகும். மக்கள் வாழும் சூழல் அனுபவத்திற்கு ஏற்ப பழமொழிகள் வழங்கப்படுகிறது.தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களும் பழமொழிகளைப் பயன்படுத்தும் பழக்கத்தினைக் கொண்டுள்ளனர்.

"கொரட்டு கத்தி ஆம்புளயவிடாது, கொழுந்துக்கூடை பொம்புளயெ விடாது"

(ஜென்ம பூமிகள், பக்-83)

மேற்கண்ட பழமொழி தேயிலைத் தோட்டத்தில் ஆண்கள் பயன்படுத்தும் கொரட்டுக்கத்தி மற்றும் பெண்கள் பயன்படுத்தும் கொழுந்துக்கூடைப் போன்ற புழங்குப் பொருட்களைக் குறிக்கிறது.தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாழ்வானது இறுதி காலம் வரை

தேயிலைக் காடுகளில் வேலைச் செய்யும் விளிம்பு நிலை வாழ்வியல் சூழலை வெளிப்படுத்தும் விதத்தில் தொழில்சார் வாழ்வியலை மையமாகக் கொண்டு வழங்கப்படுகிறது. எதிர்பாராத காட்சியைக் காண்பவர்கள் நிலை தடுமாறுவதை,

“காணாத அதிசயத்தைக் கண்டா

காளமாதும் பால் கறக்கும்”

(தமிழகப் பழங்குடிகள், பக்-288)

என்ற பழங்குடி மக்களான முதுவர்களிடையே வழங்கப்படும் பழமொழி சுட்டிக்காட்டுகிறது. சமூக அனுபவத்தின் விளைவாக பழமொழி விளங்குகிறது. சமூக வாழ்வியலுக்கு பழமொழிகள் பயன்படுகிறது. இதிலிருந்து பழமொழியின் பொருளைச் சூழல் நிர்ணயிப்பதை உணரமுடிகிறது.

ஈமச்சடங்கு முறை

இறந்த மனிதனை அடக்குவதற்காகச் செய்யும் சடங்கு முறைகளே ஈமச்சடங்கு முறையாகும். தோட்டத் தொழிலாளர்களில் எவரேனும் இறந்தால் இறந்தவரின் உடல் முன் உறவினர்களும், சுற்றத்தினரும் ஒப்பாரிப் பாடலைப் பாடுவர். இந்நிகழ்வினை,

“சண்டாளி நான் அமுதிருக்க

சாண்பிள்ளை முகம் துடைக்க-நீங்க

சாஞ்சி படுத்ததென்னே

சாம்பிராணி வாசமென்ன ஓ...ஓ...ஓ...” (ஜென்ம பூமிகள், பக்-53)

என்ற பாடல் வரிகள் காட்சிப்படுத்துகிறது. இறந்தவரின் வீட்டைப் பிறர் அடையாளம் காண ஒரு பெரிய மரத்தினை வீட்டருகில் நட்டு அதில் வெள்ளைக் கொடியினை ஏற்றி வைப்பர். இறந்தவரின் உடலை மயானத்திற்குத் தூக்கிச் செல்லும்போது பறையடித்து ஒப்பாரிப் பாடலை பாடுவதை,

“சுவம் தூக்க விட்டிருங்கோ மலர்தூவி தூக்கிடுங்கோ
அண்ணம்மாறே தம்பிமாறே அன்புள்ள பெரியோரே அடங்கிவிட்ட ஜீவனை
தூக்கிச்செல்ல வழிவுடுங்கே”

(ஜென்ம பூமிகள், பக்-54)

இந்த பாடல் வரிகள் வாயிலாக உணர்ந்து கொள்ளலாம். புதைக்காட்டை ஈமச்சடங்கு ஊர்வலம் சென்றடைந்ததும் மயானத்தின் குழியில் பெட்டியினுள் பிணத்தை வைத்து அடக்கம் செய்து இறுதி சடங்குகளைச் செய்து முடிக்கின்றனர்.

“நா சாம்பாலொடுங்கறனே

சனங் கண்ட பொங்கறனே

இந்த மாளிக்குக் கேக்கலையா

மனசலயு தோனலையா” (ஈரோடு மாவட்ட நாட்டுப்புற பாடல்கள், பக்-156)

மேற்கண்ட பாடல் வரிகள் ஈரோடு மாவட்டத்தில் ஈமச் சடங்கு நிகழ்வில் பாடப்படும் நாட்டுப்புற ஒப்பாரிப் பாடலாகும். எந்த உறவை இழப்பினும் அவ்வுறவினைக் கூறி ஒப்பாரி வைப்பது மக்களின் வழக்கம். நீலமலை தேயிலைத் தோட்டத்தில் மகனை இழந்த தாய் ஒப்பாரியுடன் பாடல் பாடுவதை,

“மைக்கூடும் பேனாவும்

மயங்கியழுவுதடா!

எங்கேண்ணு கேட்குதடா

என்ன சொல்லி

நானழுவே”

(தேநீர், பக்-238)

என்னும் பாடல் வரிகள் தெரியப்படுத்துகின்றன. "அவலச்சுவையின் உச்சகட்டம் ஒப்பாரிப் பாடல்களாகும்". (நாட்டார் வழக்காற்றியல் சில அடிப்படைகள், பக்-110) மக்கள் வாழும் இடம், சூழல், பண்பாட்டு கூறுகளுக்கு ஏற்றார் போல இனக்குழுவிற்கு இனக்குழு ஈமச்சடங்கு

முறையும், ஒப்பாரிப் பாடல்களும் மாற்றங்களுடன் காணப்படுகின்றன. இச்சடங்குமுறைகள் மக்கள் வாழ்வியலில் உணர்வுகளுடன் பின்னிப்பிணைந்துக் காணப்படுகின்றன.

முடிவுரை

பிறந்த நாட்டை விட்டு அயல் நாட்டில் தஞ்சம் புகுந்து வியர்வை இரத்தம் சிந்தி உலக நாடுகளுக்குத் தேயிலைத் தூளை அனுப்புவதற்காக உழைக்கும் வர்க்கத்தினர் தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள்.நாட்டின் பொருளாதார வளம் பெருக்குவதற்காக உழைப்பினாலே ஓய்ந்து போன உடல்கள் தேயிலைக் காடுகளுக்கே உரமாக தானம் செய்யப்படுகின்றன. அதில் முக்கியமான மக்கள் குழுவும் இலங்கைக்குப் பிழைப்புக்காக சென்ற தேயிலைத் தோட்ட தொழிலாளர்கள். உழைப்பினால் சோர்வடையும் தொழிலாளர்களுக்குத் தேயிலை உற்சாகமளிக்கும் பானமாக திகழ்கிறது. காடுகளில் விளிம்பு நிலை வாழ்வியலை வாழ்ந்த பொழுதும் தங்களுக்கென்று தனிப்பட்ட வழக்காறுகளைக் கொண்டிருந்தனர். இலங்கை மலைக் காடுகள் தொழிலாளர்களால் வளமடைந்த பின்பு அந்நாட்டு அரசால் வெளியேற்றப்பட்டார்கள். தன் தாய்நாடு தாங்கும் என எண்ணிய மக்களை அகதிகள் என்ற வரவேற்பு கம்பளத்தைப் போட்டு இந்தியா வரவேற்றது. இதன் விளைவாக இம்மக்களின் இனக்குழு வாழ்வும் வழக்காறுகளும் சிதைவுற்றது. தாய் நாட்டிற்கு திரும்ப வரும் மக்களுக்கு அரசு உதவ வேண்டும். அவர்களின் வாழ்வாதாரத்திற்கு அடிப்படையான தேவைகளை அவர்கள் விரும்பும் தேயிலைத் காடுகளிலேயே அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். ஏனெனில் இம்மக்கள் மலையின் மடியில் ஒன்றிணைந்து தங்களுக்கென்று தனித்த வழக்காறுகளைக் கொண்டு வாழ்ந்தவர்கள். அவர்கள் இனக்குழு வாழ்வினைச் சிதறடிக்காமல் அரசும், சகமனிதர்களும் அவர்களுக்கு உதவி செய்வதன் வாயிலாக புலம் பெயர் தமிழர்கள் -தாய்நாட்டிற்குத் திரும்பும் போது இது போன்ற தனிப்பட்ட இனக்குழு வழக்காறுகள் சிதையாமல் பாதுகாக்கலாம்.

துணைநூற் பட்டியல்

- [1]. இராஜேந்திரன், மு. "புறநானூறு சாற்றும் சங்ககால மக்களின் கடவுளர் வழிபாடு". தமிழ் பேராய்வு ஆய்விதழ், தொகுதி ஐந்து, இதழ் ஒன்று, ஜூலை 2017.
- [2]. கோதண்டம்,கொ.மா.ஜென்மபூமிகள். காவ்யா வெளியீடு, சென்னை, முதற்பதிப்பு, 2017.
- [3].கோதண்டம்,கொ.மா.குறிஞ்சாம்பூ. காவ்யா வெளியீடு, சென்னை, முதற்பதிப்பு, 2017.
- [4]. சாந்தி,கோ." சங்க இலக்கியத்தில் வாழ்க்கை வட்டச் சடங்குகள்".சர்வதேச தமிழ் ஆய்விதழ், தொகுதி ஒன்று, இதழ் மூன்று ,ஜூலை, 2019.

- [5].சாந்தி.செ. "எரியும் பனிக்காடு- தேயிலைத் தோட்ட வாழ்வும் பெண்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதியும்". தமிழ் மொழி மற்றும் பண்பாட்டு ஆய்விதழ், தொகுதி நான்கு, இதழ் இரண்டு, ஜனவரி, 2022.
- [6].சுப்பிரமணியன், க. ரா.(தொ.ஆ),ஈரோடு நாட்டுப்புறப் பாடல்கள். தன்னானே வெளியீடு, சென்னை, முதற்பதிப்பு, 2023.
- [7].செல்லபாண்டி,செ. "கொ.மா. கோதண்டம் நாவலில் சங்க கால மக்கள் வாழ்வியல்".தமிழ் மொழி மற்றும் பண்பாட்டு ஆய்விதழ், தொகுதி நான்கு, சிறப்பிதழ் ஒன்று, டிசம்பர் 2021.
- [8].செல்வராஜ், டி .தேநீர். நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்(பி) லிட், சென்னை, இரண்டாம் பதிப்பு,2005.
- [9]. துரைசாமிப்பிள்ளை, (உ.ஆ). நற்றிணை மூலமும் உரையும். சாரதா பதிப்பகம், சென்னை, முதற்பதிப்பு, 2016.
- [10]. பக்தவத்சலபாரதி, தமிழகப் பழங்குடிகள். அடையாளம் பதிப்பகம்,திருச்சி, மூன்றாம் பதிப்பு, 2017.
- [11]. பாலசுப்ரமணியன்,கு.வெ.(உ.ஆ), புறநானூறு மூலமும் உரையும். நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி)லிட்,சென்னை, மூன்றாம் பதிப்பு, 2017.
- [12]. புலியூர் கேசிகன், (உ.ஆ), அகநானூறு மூலமும் உரையும், சாரதா பதிப்பகம், சென்னை, முதற்பதிப்பு, 2016.
- [13]. பெருமாள்,ஏ.என்.கும்மிபாடல்கள்.உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, முதற்பதிப்பு, 1982.
- [14]. முருகவேள்,இரா.எரியும் பனிக்காடு. பொன்னுலகம் பதிப்பகம், கோயம்புத்தூர், ஐந்தாம் பதிப்பு, 2017.
- [15]. யுவராணி,ப."தேநீர் புதினம் காட்டும் சமூகம்". தமிழ்மொழி மற்றும் இலக்கிய பண்பாட்டு ஆய்விதழ், தொகுதி ஐந்து, இதழ் ஒன்று, ஜூலை 2022.
- [16]. லூர்து, தே.நாட்டார் வழக்காற்றியல் சில அடிப்படைகள். நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வு மையம், பாளையங்கோட்டை, மூன்றாம் பதிப்பு, 2008.
- [17]. வானமாமலை, நா.(தொ.ஆ) தமிழர் நாட்டுப் பாடல்கள், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்(பி)லிட், சென்னை, ஆறாம் பதிப்பு, 2006.
- [18]. வானமாமலை,நா.(ப.ஆ), மக்களும் மரபுகளும், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்(பி) லிட், சென்னை, இரண்டாம் பதிப்பு 2018.
- [19]. விசுவநாதன், அ. (உ.ஆ), கவித்தொகை மூலமும் உரையும், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்(பி)லிட், சென்னை, , மூன்றாம் பதிப்பு, 2007.
- [20]. விஜயலட்சுமி,த. இரவாளப் பழங்குடிகளின் வாழ்வியல், திருக்குறள் பதிப்பகம், சென்னை, முதற்பதிப்பு 2008.
- [21]. .வேங்கடசாமி நாடார், நா.மு.சிலப்பதிகாரம் மூலமும் உரையும், ராமையா பதிப்பகம், சென்னை, ஐந்தாம் பதிப்பு, 2011.

REFERENCES

- [1].Rajendran,Mu.. "Purananooru Sattrum Sanga Kaala Makkalin Kadavular Vazhipadu", Journal of Tamil Peraivu, Volume 5, Issue 1, July 2017.
- [2]. Kothandam,Ko.Ma.Jenmapoomigal.Kavya Velieedu, Chennai,Frist Edition,2017.
- [3].Kothandam,Ko.Ma.Kurinchampoo,Kavya Velieedu, Chennai, Frist Edition,2017.

- [4]. Santhi,Ko. “Sanga Illakiyathil Vazhkai Vatta Chadangugal”, *International Research Journal of Tamil*, Volume 1, Issue 3,July 2019.
- [5].Santhi.Se. “Yerium panikadu -Theyilai Thotta Vazhvum Penkaluku Illaikapatta Anithiyum”, *International Journal of Tamil Language and Literary Studies*, Volume 4, Issue 2, January 2022.
- [6].Subramaniam,Ka.ra.(Eds.).*Erodu Nattupura padalgal*, Chennai, Frist Edition, 2003.
- [7].chellapandi ,che. “Ko.Ma. Kodhandam Nvalil Sangakala Makkal Vazhviyal”, *International Journal of Tamil Language and Literary Studies*, Volume 4,special Issue 1, January 2022.
- [8].Selvaraj,De.Theneer.*New Century Book House Pvt.Ltd*, Chennai, Second Edition,2005.
- [9]. Thuraisamipillai.(u .a),*Nattrinai Mulamum uraium*,Saratha pathipagam, Chennai, Frist Edition,2016.
- [10]. Bakthavatchalabarathi.Tamizhaga pazhangudigal.Adaiyalam pathipagam, Trichy,Third Edition,2017.
- [11]. Balasubiramaniyan.Ku.Va(u.a), *Purananooru Mulamum Uraium*,New Century Book House Pvt.Ltd, Chennai,Third Edition,2017.
- [12]. Puliyurkesikan,(u.a),*Agananooru Mulamum Uraium*,Saratha pathipagam, Chennai, Frist Edition,2016.
- [13]. Perumal,Ya.Yen.Kummipadalgal,*Ulaga Tamil Araichi Niruvanam*, Chennai, Frist Edition,1982.
- [14]. Murugavel.Era.EriyumPanikaadu.ponnulagam pathipagam, Coimbatore, Fifth Edition,2017.
- [15]. Yuvarani.Pa. “Theneer Puthinam Kattum Samugam”,*Tamil Language and Literary Studies*, Volume 5, Issue 1, July 2022.
- [16]. Lurthu.The.Nattar Vazhakattiyal Sila Adipaigal.Nattar Vazhakattiyal Ayivu Maiyam, palayankottai, Third Edition,2016.
- [17]. Vanamamalai,Na.(u.a),*Tamilar Nattu Padalgal*,New Century Book House Pvt.Ltd, Chennai,Sixth Edition,2006.
- [18]. Vanamamalai,Na.(u.a),*Makkalum Marapugalum*,New Century Book House Pvt.Ltd, Chennai, Second Edition,2018.
- [19]. Vishvanathan,a.(u.a),*Kalithogai Mulamum Uraium*. ,New Century Book House Pvt.Ltd, Chennai,Third Edition,2007.
- [20]. Vijayalekshmi,Tha.Eravala pazhangudigalin Vazhviyal,Thirukural Pathipagam, Chennai, Frist Edition,2008.
- [21]. Vengadasami Nattar,Na.mu.Silapathigaram Mulamum Uraium,Ramaiya Pathipagam, Chennai,Fifth Edition,2011.

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னஞ்சல்

அறிவிப்பு / Announcement

அன்பான தமிழ்ச் சொந்தங்களே

வணக்கம்.

வரும் 2026, ஜூலை மாதம் வெளிவரும் அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னஞ்சலுக்கான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஆய்வாளர்களிடமிருந்து வரவேற்கப்படுகின்றன.

கட்டுரை வந்து சேர வேண்டிய கடைசி நாள் - ஜூலை 10. அதற்கு பின் வரும் கட்டுரைகள் ஜூலை இதழில் இடம்பெறாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

www.aranejournal.com